

Udskriftsdato: 7. januar 2026

KEN nr 9396 af 16/03/2016 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbegrænsning - medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2015-6811-22161

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbegrænsning - medhold

J. nr. 2015-6811-22161

En gruppe unge mænd blev afvist i døren til en natklub. En fra gruppen optog samtalen med dørmændene med et videokamera. Det fremgik af lydoptagelsen, at gruppen var blevet lukket ind, hvis de havde været piger, men indklagede forklarede efterfølgende, at dette ikke var den rigtige begrundelse. Dørmændene havde vurderet, at gruppen havde udvist en truende adfærd, og at der ville opstå en konfrontation, hvis de gav denne forklaring til gruppen. Ligebehandlingsnævnet vurderede, at klager havde påvist faktiske omstændigheder for, at han afvist i døren på grund af køn, og at indklagede ikke havde løftet bevisbyrden.

Klager fik derfor medhold + godtgørelse.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at klager blev afvist ved indgangen til en natklub.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var i strid med ligestillingsloven, at klager blev nægtet adgang til den indklagede natklub.

Indklagede skal inden 14 dage betale godtgørelse til klager på 2.500 kr. med procesrente fra den 16. april 2015, hvor klagen er modtaget i Ligebehandlingsnævnet.

Sagsfremstilling

En gruppe af mandlige gæster ankom til den indklagede natklub den 11. april 2015. Klager var med i gruppen. Gruppen blev afvist ved døren.

Klager har vedlagt en videooptagelse af samtalen mellem gruppen og dørmændene.

Der høres herpå blandt andet:

Dørmand 1: "... fordi vores chef har sagt, at vi ikke skal lukke flere drenge ind. Vi vil have flere piger."

Gæst 1: "Flere piger, men ikke drenge? "

Dørmand 1: "ikke flere drenge"

Gæst 1: "Ikke flere drenge, men flere piger"

Dørmand 1: "Flere piger"

Gæst 2: "Er det chefen, der har sagt det? "

Dørmand 1: "ja" <nikker>

Gæst 1: "Hvem er chefen? "

Dørmand 1: "Han hedder Yousuf" <peger til højre>

Gæst 1: "Yousuf? "

Dørmand 1: "ja"

Gæst 2: "Det er fucked up, det der jo"

Dørmand 1: "Han har bare sagt, at vi skal have nogle penge i kassen"

Gæst 2: "Det er forskelsbehandling, det der jo"

Gæst 1: "Det er rigtigt. Flere drenge, ikke flere piger"

Dørmand 1: "Flere piger, men ikke flere drenge"

Gæst 1: Flere piger, men ikke flere drenge"

Dørmand 2: "Der kommer desværre ikke flere ind i dag"

Gæst 2: "okay, men så lad os gå tilbage"

Gæst 1: "Er det f... "

Dørmand 2: "Om du er fuld eller hvad? Hvad siger du? " (til svenske gæster)

Gæst 1: "nej, er det fordi, at ..."

Dørmand 2: "Nej, der kommer ikke flere ind, fordi vi lukker ikke flere ind" (til de svenske gæster)

Gæst 1: "Ah.. okay"

Dørmand 2: "Fordi der simpelthen er så mange drenge, så I tror det er løgn"

Gæst 3: (uvist om gæsten er en del af gruppen) "Ikke så mange kvinder? "

Dørmand 2: "nej, der er ikke så mange kvinder"

Gæst 2: "Havde vi været kvinder, havde I så lukket os ind? "

Dørmand 2: "Selvfølgelig havde jeg lukket jer ind, hvis I var kvinder"

Gæst 2: "ja ok"

Dørmand 1: "Der er en ren (? *) det her"

*= lader til at være et slangord

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnets sekretariat den 24. april 2015.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at han har været udsat for forskelsbehandling på grund af køn, og at han har ret til godtgørelse på 10.000 kr., subsidiært ikke under 5.000 kr.

Klager var en del af en gruppe, der var i byen. Flere fra gruppen ønskede at besøge natklubben, og resten af gruppen besluttede at gå med. Det er klagers erfaring, at indklagede forskelsbehandler gæster ved indgangen til natklubben.

Klager afviser indklagedes påstand om, at klager bevidst opsøger natklubber med det formål at starte en sag om forskelsbehandling i Ligebehandlingsnævnet.

Klager afviser tilsvarende, at gruppen skulle have været forbi natklubben tidligere samme aften. Gruppen var ikke i nærheden af [bynavn] før det sene tidspunkt hos indklagede den pågældende nat. Indklagedes oplysninger herom er desuden ikke enslydende, idet indklagede under sagen både gør gældende, at "én af klagerne" og samtidig andetsteds i sagen oplyser, at " klager og dennes medsammensvorne" skulle have været forbi natklubben tidligere på aftenen.

Indklagede er af den opfattelse, at man "generelt" ikke må forskelsbehandle gæster. Man må på ingen måde forskelsbehandle gæster ved indgangen til natklubber. Indklagedes oplysning om, at dørmændene bevidst anvender urigtige begrundelser for at undgå konfrontationer med gæster, er stadig et udtryk for forskelsbehandling.

Dørmændene sagde, at deres chef hed Yousuf. Det er uden betydning for spørgsmålet om forskelsbehandling, om dørmændene sagde chefens rigtige navn. Indklagede har instruktionsbeføjelser over for dørmændene, og er således ansvarlig for deres handlinger. I øvrigt henviste dørmændene til, at "deres chef" havde sagt, at de ikke måtte lukke mænd ind. Dørmændene anvendte således ikke kun navnet "Yousuf" om chefen.

Det fremgår af videooptagelsen, at dørmændene ikke kun afviste gruppen. Nogle svenske gæster kunne heller ikke komme ind. En af dørmændene sagde til de svenske gæster, at "der er simpelthen så mange drenge, at I tror det er løgn". Dette er udtryk for, at indklagede ikke ønskede at lukke flere drenge ind.

Klager afviser, at han eller nogle af hans venner skulle have kaldt den ene dørmænd for "bøsserøv". Det er en påstand fra indklagede side, som ikke er dokumentet.

Samtalen mellem dørmændene og gruppen foregik roligt, og videooptagelsen efterlader hverken indtryk af, at gruppen skulle være ballademagere, eller at gruppen på nogen måde udviste en uhensigtsmæssig adfærd.

Det har ingen betydning for sagen, hvis gruppen ankom til natklubben en time før lukketid. Det skulle ifølge indklagede være et udtryk for, at de ikke ønskede at blive lukket ind, men derimod bevidst ville fremkalde en situation, som ville medføre, at de blev afvist. Entréprisen er ligeledes ikke relevant for spørgsmålet om forskelsbehandling på grund af køn.

Indklagede har oplyst, at det ikke har været muligt at finde frem til, hvornår gruppen helt præcist ankom til natklubben. Klager kan oplyse, at gruppen ankom til natklubben kl. 03.35, hvilket fremgår af videooptagelsen, som er 1,5 time før lukketid. Det er således ikke rigtigt, når indklagede henviser til, at gruppen ankom til natklubben mellem kl. 04.30 og 04.45.

En gæst, som ikke opfører sig ordentligt, skal afvises med en saglig begrundelse. Hvis dørmændene vurderer, at de ikke kan give den rigtige begrundelse af frygt for konfrontationen, må dørmændene tie stille og tilkalde politiet.

En dørmænd må således gerne afvise en gæst ved døren, men afvisningen skal være saglig og rimelig.

En fra gruppen spurgte den ene dørmænd, om gruppen kunne få adgang til natklubben, hvis de havde været piger. Dørmænden svarede bekræftende på dette. Der er således påvist faktiske omstændigheder, som giver anledning til at tro, at gruppen var udsat for forskelsbehandling på grund af køn. Indklagede ønskede med andre ord ikke at lukke gruppen ind, fordi de er mænd.

Indklagede afviser, at klager har været udsat for forskelsbehandling.

Gruppen, som klager var en del af, tager ofte i byen med det formål at blive afvist ved indgangen til natklubber. Hvis gruppen ikke opnår at blive afvist ved den første natklub, går de videre til en anden natklub.

Gruppen ønsker at skabe en konfrontation med dørmænden med det formål, at denne kommer til at give en afvisning, som vil være i strid med loven. Klager retter herefter henvendelse til Ligebehandlingsnævnet alene med det formål at opnå en godtgørelse. Klager er kun interesseret i godtgørelsen. Indklagede blev kontaktet af klager både før og efter sagen blev indbragt for Ligebehandlingsnævnet. Her gav klager indklagede mulighed for at indgå et forlig.

Klager og gruppen havde således ikke et oprigtigt ønske om at få adgang til natklubben. Indklagede har oplevet adskillige gange, at når én fra gruppen først har fået tjekket ID, som giver adgang til betalingskøen, da går vedkommende væk fra betalingskøen og forlader herefter natklubben.

Entréprisen er 175 kr. Indklagede finder det usandsynligt, at en kunde ønsker at betale 175 kr. for mindre end en time til lukketid, hvilket også et udtryk for, at klager og resten af gruppen kun ønskede at få en afvisning ved døren.

Indklagede har drevet natklubben i 20 år, og har aldrig afvist gæster på grund af køn. Indklagede har løbende rettet markedsføringen mod kvindelige gæster, men det betyder ikke, at andre gæster bliver afvist ved indgangen på grund af køn, race eller religion.

Statistisk set er der færre piger som går i byen end mænd. Alle natklubber er derfor interesseret i at lukke flere piger ind. Det er imidlertid de mandlige gæster, som bruger flest penge i byen. Alene af den grund vil indklagede ikke afvise mandlige gæster. Indklagedes natklub giver et stort underskud, og der er derfor ingen økonomisk gevinst ved at afvise mænd ved indgangen, medmindre der er andre årsager til, at den mandlige gæst ikke kan blive lukket ind. Gæster med atypisk, mistænkelig, provokerende eller negativ fremtoning vil blive afvist ved døren.

Dørmændene fortæller gruppen, at deres chef hedder Yousuf, hvilket ikke er rigtig. Dørmændene ville aldrig udlevere chefens rigtige navn, på samme måde som de sjældent oplyser den rigtige grund til, at gæsten bliver afvist.

Når dørmændene vælger at give en gæst en forklaring, som ikke er rigtig, er det oftest et udtryk for, at omstændighederne omkring afvisning kan udløse konfrontationer ved indgangen.

Når gæster afvises uden begrundelse, bliver de oftest ophidset, og de ønsker en forklaring på afvisningen. Dørmændenes opgave er at undgå voldsomme konfrontationer, og de bruger derfor mange forskellige begrundelser, når en gæst skal afvises ved døren. Det er indklagedes erfaring, at mange af de gæster, som bliver afvist med den rigtige begrundelse, skaber en konfrontation, som flest gange skyldes, at de er potentielle ballademagere.

Det fremgår af loven, at dørmændene ikke er forpligtet til at begrunde en afvisning af en gæst. Det er derfor ikke i strid med loven, når gæsten får en forkert begrundelse for afvisningen. Det er ikke i strid med loven, når dørmændene lyver om årsagen til, at gæsten ikke kan komme ind, men det vil være i strid med loven at lyve over for politiet.

Den fremlagte video kan ikke anvendes som et bevis for forskelsbehandling på grund af køn. Videoklippet viser ikke, hvordan gruppen opførte sig tidligere på aftenen og ved ankomsten til natklubben den pågældende aften.

Indklagede har indhentet en udtalelse fra den ene dørmænd, som var på arbejde den pågældende aften. Han oplyser, at han og hans kollega tidligere samme aften måtte afvise en gæst, som uden grund havde sagt "bøsserøv" til den ene dørmænd. Gæsten blev stille og roligt bedt om at forlade stedet.

Dørmænden oplyser også, at en gruppe ankom til natklubben kl. cirka 04.30. Manden, som var blevet afvist tidligere, var med i gruppen. De placerede sig skråt over for natklubben, og bevægede sig med truende adfærd mod indgangen til natklubben. De havde alle hænderne i lommen, og dørmændene var usikre på, om de bar våben.

Gruppen blev orienteret om, at natklubben lukkede kl. 05.00, og at de faktisk allerede var begyndt at lukke. Dette ses blandt andet ved, at den ene dør ved indgangen på videoen er lukket. Begge døre er normalt åbne. Når dørmændene oplyste, at kun kvinder havde adgang til natklubben og samtidig snakkede gruppen efter munden, var det et forsøg på at holde dem væk fra natklubben, samtidig med at politiet blev kontaktet. Dørmændene kunne mærke, at gruppen var ude på ballade.

Når dørmændene begrundede afvisningen med, at der allerede var for mange mænd inde på natklubben, skyldtes det, at de ikke ønskede at gruppen skulle gøre gældende, at de blev udsat for forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Dørmændene vil under vidneafhøring kunne redegøre for, at klager og hans venner kom forbi natklubben tidligere samme aften, og at de udviste provokerende adfærd, udelukkende med det formål, at de ønskede at blive afvist senere på aftenen.

Dørmændene vil tilsvarende kunne redegøre for, at én af klagerne på andre dage har forladt betalingskøen, når han er kommet forbi vagterne, der tjekker gæsternes ID.

Indklagede vil ikke betale en godtgørelse til klager, da han bevidst søger afvisninger i nattelivet, og derved blot udnytter loven til opnå en godtgørelse.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Det er et udtryk for direkte forskelsbehandling at nægte en person adgang til en natklub på grund af personens køn. Det er et udtryk for indirekte forskelsbehandling, hvis personen bliver afvist med en anden begrundelse, men årsagen til afvisningen i virkeligheden er pågældendes køn.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Klager, som er en mand, ankom sammen med en gruppe af mænd til natklubben den 11. april 2015. Det fremgår af den optagne samtale, at klager blev afvist, fordi han er en mand.

Klager har herved påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at hans køn var årsagen til, at han blev nægtet adgang til natklubben.

Det er herefter indklagede, der skal løfte bevisbyrden for, at klager ikke var udsat for forskelsbehandling på grund af køn, da han blev nægtet adgang til natklubben.

Når der henses til den klager begrundelse for afvisningen, kan indklagedes oplysninger om, at klager og dennes gruppe skulle have udvist en truende adfærd, og at dørmændene derfor gav en urigtig begrundelse

for afvisningen med det formål at undgå en konfrontation, ikke føre til, at indklagede har løftet sin bevisbyrde.

Klager får derfor medhold i klagen.

Godtgørelse

Klager tilkendes en godtgørelse, der passende skønsmæssigt kan fastsættes til 2.500 kr.

Ligebehandlingsnævnet har ved fastsættelse af godtgørelsens størrelse taget udgangspunkt i praksis samt et skøn over sagens faktiske omstændigheder, herunder karakteren og alvoren af den skete hændelse.

Indklagede skal herefter betale 2.500 kr. til klager med procesrente fra den 16. april 2015, hvor sagen blev indbragt for Ligebehandlingsnævnet. Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagens oplysninger

Sagen er behandlet på grundlag af:

- Klagen af 16. april 2015
- Indklagedes bemærkninger af 23. juni 2015
- Klagers bemærkninger af 30. juni 2015
- Indklagedes bemærkninger af 21. august 2015
- Klagers bemærkninger af 22. oktober 2015
- Indklagedes bemærkninger af 25. november 2015
- Klagers bemærkninger af 1. december 2015

<2015-6811-22161>